

Sygn. akt III CSK 451/14

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie przy udziale Prokuratora Apelacyjnego w [...]

z wniosku W. Ś.

przy uczestnictwie Z. Ś. i opiekuna prawnego D. Ś.

o uchylenie ubezwłasnowolnienia,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 29 kwietnia 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 4 kwietnia 2014 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i przyznaje adw. Ł.J. (Kancelaria Adwokacka w K.) od Skarbu
Państwa - Sądu Apelacyjnego w [...] kwotę 160 zł (sto
sześćdziesiąt zł) z należnym podatkiem od towarów i usług
tytułem zwrotu kosztów pomocy prawnej udzielonej
wnioskodawcy z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 kwietnia 2014 r. Sąd Apelacyjny w [...] oddalił apelację wnioskodawcy od postanowienia Sądu Okręgowego w K. z dnia 24 października 2013 r.

Na postanowienie Sądu drugiej instancji wnioskodawca wniósł skargę kasacyjną, wskazując na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne, sprowadzające się do pytania „czy osoba ubezwłasnowolniona całkowicie, nie będąc reprezentowana przez fachowego pełnomocnika w sprawie o uchylenie bądź zmianę orzeczenia o ubezwłasnowolnieniu nie zostaje pozbawiona możliwości obrony swych praw w wyniku arbitralnej decyzji sądu w tym zakresie”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 560¹ k.p.c. nie wymaga szczegółowej wykładni – jego treść jest oczywista i jednoznaczna. Nie istnieje też wskazywane przez skarżącego zagadnienie prawne; chodzi w istocie o to, czy art. 560¹ k.p.c. został w sprawie zastosowany prawidłowo, a to nie stanowi przyczyny kasacyjnej, lecz może być podłożem podstawy kasacyjnej. Przepis ten daje możliwość ustanowienia adwokata lub radcy prawnego z urzędu przez sąd, jeżeli osoba, której dotyczy wniosek o ubezwłasnowolnienie ze względu na stan zdrowia psychicznego nie jest zdolna do złożenia wniosku, a sąd uzna udział adwokata lub radcy prawnego w sprawie za potrzebny. Oznacza to, że sam fakt choroby nie jest wystarczający do stwierdzenia powinności sądu ustanowienia pełnomocnika w osobie adwokata lub radcy prawnego, a ocena ewentualnego naruszenia tego przepisu wymaga uwzględnienia tych przesłanek. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 października 2014 r., IV CSK 296/14, nie publ.).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.), o kosztach rozstrzygając na podstawie art. 520 § 3 w związku z art. 398²¹, 391 § 1 i art. 13 § 2 k.p.c.